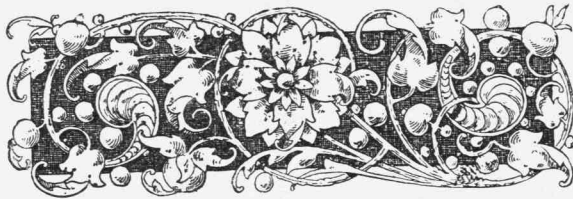

ΡΑΓΙΚΟΝ γεγονός συνετάραξε τὴν 21 Ὀκτωβρίου π. ἔ. τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωσίαν. Εἰκοσιδιετὴς νέος, ἑξαιρετικῆς μορφώσεως καὶ εὐγενεστάτων αἰσθημάτων, ὁ **Ἰωάννης Χαροίδης**, μονογενὴς υἱὸς τοῦ ἐν Βουδαπέστη φιλοπάτριδος Ἑλληνοῦ καὶ ἡμετέρου Γενικοῦ προξένου κ. **Παύλου Χαροῖδη**, αὐτοκτονῶν, διέκοπτε τὴν πλήρη ἐλπίδων καὶ χρησιμότητος ζωὴν του. Τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου, συμπεσόντος μὲ τὴν αἰφνιδίαν ἄφιξίν του εἰς Ἀθήνας, συνεκίνησε πάντας, ἢ συγκίνησις δ' αὐτῆ ἐπετάθη, γνωσθέντος ὅτι πλημύρα αἰσθημάτων πρὸς νεαρὰν κόρην τῶν Ἀθηναίων, γνωστοτάτης οἰκογενείας, τὸν ὤθησεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος. Μόλις εἶχεν ἔλθῃ τὴν προτεροαίαν ἐκ Νεαπόλεως, εἰς ἣν εἶχε μεταβῆ ἐκ Βουδαπέστης πρὸς ἀναψυχὴν.

Ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία του, ἵνα νυμφευθῇ τὴν Ἑλληνίδα κόρην ταύτην καὶ ἐγκατασταθῇ οὕτω ἐν Ἀθήναις, προσέκοψεν εἰς τινὰς τύπους καὶ ὁ εὐαίσθητος νέος συνέλαβε παράντα, ἐν παραφορᾷ, τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου.

Ὁ **Ἰωάννης Χαροίδης**, ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν ἐξόχως πατριωτικὴν καὶ διακρινομένην ἐπὶ ἀφθόνοις ἠθικοῖς χαρίσμασιν, ἔτυχεν ἐπιμελημένης ἀγωγῆς. Ἦτο Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τοῦ ἐν Οὐγγαρίᾳ Πανεπιστημίου, ἢ δ' Ἑλλ. Κυβερνήσις τῷ εἶχεν ἀπονεύμῃ τὸν τίτλον ὑποπροξένου παρὰ τῷ αὐτόθι Γεν. Προξενείῳ, οὗ περιβλέπτως προΐσταται ὁ ἐν τῇ ξένῃ τιμῶν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα διαπρεπῆς αὐτοῦ πατήρ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὸν προσφιλοῦς συγγενοῦς του κ. Γεωργ. Σωτηριάδου, θρηνηθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνώστων ἀκόμη, οὔτινες συνεπάθησαν τὸν ἀτυχῆ, ἀλλ' αἰσθηματικῶν νεανίαν.

ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Αἱ ἐπλευσε θαλάσσης καὶ εἰς τῶν μεγαλουπόλεων ἀνεμίχθη τὴν τύρβην, καὶ ἤλθε τέλος εἰς τὴν γῆν τῶν αἰώνιων χρωμάτων, τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν.

Ἀπὸ τοῦ Δουναβέως μέχρι τοῦ Ἰλισθοῦ ἐν ἐκράτει ὄνειρον! Εἰς παλμός. Καὶ τὸν παλμὸν ἐγνώριζε περιοδότερον τῆς διανοίας, ἢ καρδία!

Οἱ ἄγωνες τῆς ἀλκῆς ἠδέλφωνον ἐπὶ τῶν θώκων τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου τοὺς Πανέλληνας. Καὶ εἰς τὴν κυκλοτερῆ ἐκείνῃν

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΧΑΡΙΣΗΣ

ἀποθέωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κάλλους, ὁ ἐκλεκτὸς νεανίας τῆς Βουδαπέστης ἐξέλεγε τὴν Ἀθίδα νύμφην.
Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ δόξα ἠδελφοῦτο μετὰ τῆς καρδίας τὸν θρίαμβον.
Θρίαμβον οἶμοι, αἱματηρόν!

✱

Ἔζησε μακράν. Ἄλλ' ἦτο μόνον ἡ σαρκίνη ὑπόστασις μακράν.
Ὁ νοῦς ἐφέρετο πάντοτε ἐδῶ, εἰς τὸν ἥλιον αὐτὸν τὸν χρυσάκινα, εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τῶν ἰσθμῶν, εἰς τὰ ἔρειπια τὰ καλλιμάραρα. Κάπου ἐδῶ ἐσπενδεν ἡ διάνοια ν' ἀναπαραστήσῃ μετὰ τὴν ἰατρὰν ὄνειροπόλησιν ἢ δημιουργεῖ ἡ ἀπόστασις, τὴν μελαγχολικὴν κόρην, τὴν ὄνειρώδη, τὴν ἐχούσαν ἐλαφρὰ ζώπυρα ζωῆς. Καὶ ἀντάρτης πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, περιώρισε τὴν ὑπαρξίν του

εις τὸ πλαισίον, τ' ὅποιον τῷ παρεῖχεν Ἐκείνης μὲν ἡ μορφή!
Ἡ αἰώνια συστολή τοῦ σύμπαντος...

✱

Ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ τ' ὄνειρόν του. Ἦλθε νὰ πανηγυρίσῃ διὰ
μᾶς εὐγενοῦς ἀποφάσεως τῆς τύχης του τὴν ἐξέλιξιν.

Καὶ τὴν ἐγνώρισα τὴν κόρην αὐτὴν. Ἐξ ὑποβολῆς. Ἐκ φευγα-
λέων ἀκτίνων, ὅσαι ἐπερίσσευον ἀπὸ ἄλλο, συγγενὲς φίλου μου
αἰσθημα. Ὡ, ἦτο ἀξία τοιοῦτου θανασίμου ἔρωτος. Λιπόθυμος ὑπαρ-
ξίς. Λεπτοῦφαντος. Ἑαρινὴ ψυχὴ. Ἄνθος μᾶς πρωίας φωτοδόλου.

Καὶ τὴν εἶχα ὑμνήσῃ, διότι καὶ ἄλλων καρδιάν εἶχε τρώσῃ. Καὶ
ἔψαλα τοὺς στοχασμοὺς τῆς, ὅταν τὴν εἶδεν ὁ φίλος μου νὰ ὑψώνῃ
«Εἰς τὸν Οὐρανὸν» τὸ βλέμμα τῆς.

Ἀλλὰ τώρα, μετὰ τὴν τραγωδίαν τῆς καρδίας, πόσον δικαιούται
νὰ ὑψώνῃ πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὸ βλέμμα, ὅπου κατὶ θά συναντήσῃ,
ἐν ὄνειρον τῆς γνῆνης ζωῆς, ἐν πτεροῦγισμα ψυχῆς, ἡ ὅποια ἀνύκει
εἰς αὐτὴν, νοσταλαγεῖ τὴν κυριαρχίαν τῆς...

✱

Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης Χαρίδης νὰ συνδεθῆί με τ' ὄνειρον, ἀπὸ
τοῦ ὁποίου τὸν ἐχώριζε τόση ἀπόστασις! Ἡ κοινωνία παρενέβη.
Σκληρὰ, ἀκαμπτος. Ἀλλ' ἀντιτίθεται κατ' αὐτῆς τὸ ἀθάνατον αἰ-
σθημα, οἱ ἀκατάσχετοι παλμοί, καὶ μία σφαῖρα — σωσίδιον — τὸν
φέρει εἰς τοῦ αἰωνίου ῥεμβασμοῦ τὰς παραδεισίους ὄχθας.

Τὸ αἶμα τὸν εἰκοσὶ δύο ἐτῶν εἶχεν ἀσφικτικῆ ἐντος καρδίας
ὀρφανῆς, καρδίας ἐρήμου. Ἐξεχύθη μαζὴ μετὰ τὴν ζωὴν, καὶ τὸ
νεκρὸν σῶμα ἐκαλύφθη ἀπὸ μίαν ἀνάμνησιν. Καὶ τὸ κρατεῖ ἡ γῆ
τῶν ὄνειρών του, τὴν ὅποιαν θά δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται, ὅσοι
συνεπάθησαν ἐπὶ τῇ θαντῇ του.

Καὶ ἦτο θαντὴ τραγωδία, ἐξ ἐκείνων ἃς νομίζουν τινὲς παρελ-
θούσας. Θαντὴ, ἀξία μεγαληροῦνος ψάλτου, οἰστορηλάτου συνθέτου.
Ἡ αἰώνια, ἀλλὰ καὶ ἀνυπέροβλος τραγωδία τῆς ἐρώσεως ψυχῆς!

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ

NEKPOCIMOΣ AKOΛOYΘIA

1

ΩΡΑΙΟΤΑΤΕ νεκρέ, ποῦ ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ γαλανοῦ Δου-
νάθεως, ἔφερες τὴν πληγωμένην καρδίαν σου εἰς τὸ μοσχοβο-
λισμένον κρεβάτι τοῦ Ἀττικοῦ χώματος. Ἐνας ἀπόκρυφος
ναὸς ἀνοίγει τώρα ἐμπροστὰ σου τὰς πύλας του. Ἡ κατάρρα
τοῦ ἱερέως δὲν φθάνει κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους Σου, ὁ μορφασμὸς τοῦ
λαϊκοῦ σβύνει ἐμπρὸς εἰς τὸν πυλῶνά του καὶ ὁ διαγωγμὸς τοῦ σταυροῦ
σταματᾷ ἐμπρὸς εἰς τοὺς δράκοντας, οἱ ὅποιοι φρουροῦν τὸν νάρθηκά του.
Ὡ ωραιότατε νεκρέ, φέρε ἐδῶ μέσα τὸ πληγωμένον στήθος σου.

Ἐνας ἱερεὺς κινεῖται εἰς τὸ βάθος τοῦ θυσιαστηρίου. Περιβάλλεται
τὰ εὐώδη ἄμφια καὶ φορεῖ τὴν ἀνθισμένην μήτραν καὶ πέρνει εἰς τὰς
ἱεράς του χεῖρας τὸ σιωπηλὸν λιθανιστήριον τῆς ἀγάπης. Ἐνας ἱερεὺς
κινεῖται εἰς τὸ βάθος τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη του ἀνεβαίνει